

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

w sprawie z powództwa O. S.A. w P.
przeciwko Skarbowi Państwa - Głównemu Urzędowi Statystycznemu w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 listopada 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 22 stycznia 2019 r., sygn. akt V ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od Skarbu Państwa - Głównego Urzędu Statystycznego w W. na rzecz O. S.A. w P. kwotę 4.050 (cztery tysiące pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 22 stycznia 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelacje obu stron od wyroku Sądu Okręgowego w W. z 25 września 2017 r. Postanowieniem z 7 maja 2019 r. Sąd Apelacyjny sprostował komparycję w/w wyroku w ten sposób, że w miejsce oznaczenia strony powodowej „O. spółka z ograniczoną

odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w P.” wpisał „O. spółki akcyjnej z siedzibą w P.”.

Skarb Państwa wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powołując się na nieważność postępowania przed Sądem Apelacyjnym. Zdaniem skarżącego postępowanie toczyło się z udziałem podmiotu, który utracił byt prawny w wyniku wykreślenia z rejestru sądowego, a w konsekwencji wyrok Sądu Apelacyjnego został wydany w stosunku do nieistniejącej strony. Ponadto, w ocenie skarżącego czynności w toku postępowania apelacyjnego podejmowała osoba nienależycie umocowana, gdyż pełnomocnictwo procesowe udzielone przez zarząd komplementariusza spółki O. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. w P. wygasło na skutek wykreślenia spółki z Krajowego Rejestru Sądowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym wyrażającym się w szczególności w konieczności zapewnienia jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Nie można zgodzić się ze stroną skarżącą, że kwestionowany wyrok został wydany w warunkach nieważności postępowania opartej na przesłance z art. 379 pkt 2 k.p.c. Z akt sprawy wynika, że spółka O. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. w P. została w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. połączona ze spółką O. S.A. w P. przez przeniesienie na nią całego majątku. Zgodnie z art. 494 § 1 k.s.h. spółka przejmująca albo spółka nowo zawiązana wstępuje z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejmowanej albo spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki. W orzecnictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że połączenie pociąga za sobą skutek prawny w postaci sukcesji

uniwersalnej praw i obowiązków spółki przejmowanej na spółkę przejmującą, która dotyczy także sfery prawnoprocesowej. We wskazanym wypadku sukcesji uniwersalnej dalsze postępowanie w sprawie powinno toczyć się z udziałem następcy prawnego (por. wyr. z 3 lutego 2016 r., I PK 45/15, OSP 2017, nr 12, poz. 119).

Powyższe oznacza, że O. S.A. w P. stała się stroną postępowania w niniejszej sprawie bez konieczności podejmowania żadnych związanych z tym czynności. Pomimo tego, spółka przejmująca zawiadomiła o przekształceniu, a pismem z 7 listopada 2017 r. przedłożyła również aktualne pełnomocnictwo do reprezentowania jej w sprawie. Wobec powyższego wstąpienie do sprawy O. S.A. nie może budzić wątpliwości. Okoliczność tę potwierdzają również kolejne pisma składane przez strony w toku postępowania apelacyjnego, w tym odpowiedź na apelację złożona przez pozwany Skarb Państwa. Wobec powyższego należało uznać, że w postępowaniu apelacyjnym po stronie powodowej występował legitymowany czynnie podmiot, a czynności za niego podejmował pełnomocnik dysponujący stosownym pełnomocnictwem. W tym stanie rzeczy były uzasadnione podstawy do przyjęcia, że oznaczenie powoda w wyroku jako O. sp. z o.o. sp. k. stanowiło oczywistą omyłkę Sądu Apelacyjnego podlegającą sprostowaniu na podstawie art. 350 k.p.c.

Z tych przyczyn należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c., 98 k.p.c., 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., art. 398²¹ k.p.c. Suma zwrotu kosztów równa jest wynagrodzeniu radcy prawnego w wysokości wynikającej z § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.).

as]

jw